

Srdcem a duší

Nenarodil jsem se v Palestině,
ale patřím ke svému lidu — srdcem a duší.

Příslušnost není napsána na papírech,
ani ji nevytvářejí hranice.
Příslušnost se píše do srdce.
Příslušnost se nosí v duši.
Příslušnost se dosvědčuje v lásce, ve věrnosti, v oběti.

Nestál jsem nikdy na břehu Gazy, abych sledoval, jak slunce mizí v moři.
Neprošel jsem nikdy kopci Jeruzaléma zářícími slunečním světlem.
Nesklízel jsem nikdy olivy z jeho starobylých hájů.
Nemodlil jsem se nikdy na nádvoří al-Aksá, pod jeho věčnými oblouky a nekonečným nebem.

Neprobudil jsem se nikdy do hřmění letadel.
Neutíkal jsem nikdy z trosek zničených domů.
Nepohřbíval jsem své děti pod světlem zlomených hvězd.
Nesbíral jsem úlomky svých milovaných do plastového sáčku.

A přesto — každá rána mě zranila.
Každá nespravedlivá smrt tížila mou hrud'.
Každý výkřik sirotka mnou otřásl.
Každá slza matky mě umlčela.
Každá modlitba otce mě posílila.
Každá naděje dítěte mě pozvedla.

Jejich rány jsou mými ranami.
Jejich vytrvalost je mou pýchou.
Jejich naděje je mou silou.
A jejich věc je mou povinností.

Nestojím mezi nimi jako návštěvník.
Nemluvím o nich jako cizinec.
Stojím jako příbuzný.
Stojím jako rodina.
Stojím jedinečný, a přece nikdy sám.
Stojím jedinečný jako mé jméno, a jedno se svým lidem jako můj úděl.

Nepoutá mě k nim půda, ale láska.
Ne pomíjivý osud, ale předurčený osud.
Ne úzká státní příslušnost, ale široký národ.

Nebojuji zbraní, ale slovem.
Nevzdoruji nenávistí, ale pravdou.
A bráním svůj lid, jak lvice brání svá mláďata:
s láskou, která neochabuje,
s odvahou, která se neláme,
s věrností, která neutichá, dokud nejsou její maličcí v bezpečí.

Pravda je můj meč.
Spravedlnost je můj štít.
Trpělivost je mé brnění.
A s tímto se nikdy nevzdám.

Nenarodil jsem se v Palestině,
ale Palestina se narodila ve mně.
A zůstanu se svým lidem —
dokud nebudou zlomeny okovy nespravedlnosti,
dokud nebude spravedlnost proudit zemí jako řeka,
dokud nebude volání k modlitbě znít svobodně z každého minaretu,
dokud se nevrátí bezpečí — bezpečí pravdy — do země proroků a mučedníků.

A říkám: nezapomenu.
Nezmlknu.
Neodvrátím svou tvář.
Ne dnes. Ne zítra. Nikdy.

Budu pamatovat na mučedníky.
Budu ctít vytrvalé.
Ponesu věc.
Budu střežit naději.
A budu zápasit — slovem, pravdou, duší —
dokud se nesplní Boží příslib
a utlačovaní nezdědí zemi.